

6. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11

Altıncı Mektub

Önceki mektublarımda yazdığım gibi, bu mektubta da sizlere yazmak istiyordum. Ancak, bu mektubta yazmak istediğim şeyler, önceki mektublarımda yazdıklarımın tekrarı değil, yeni şeyler. Bu mektubta yazmak istediğim şeyler, önceki mektublarımda yazdıklarımın tekrarı değil, yeni şeyler.

Bu mektubta yazmak istediğim şeyler, önceki mektublarımda yazdıklarımın tekrarı değil, yeni şeyler. Bu mektubta yazmak istediğim şeyler, önceki mektublarımda yazdıklarımın tekrarı değil, yeni şeyler. Bu mektubta yazmak istediğim şeyler, önceki mektublarımda yazdıklarımın tekrarı değil, yeni şeyler.

Gayretli kardeşlerim, hamiyetli arkadaşlarım ve dünya denilen diyâr-ı gurbette medâr-ı tesellilerim!

Mâdem Cenâb-ı Hak sizleri, fikrime ihsan ettiği manalara hissedar etmiştir; elbette hissiyatıma da hissedar olmak hakkınızdır. Sizleri ziyade müteessir etmemek için, gurbetimdeki firkatimin ziyade elîm kısmını tayyedip, bir kısmını sizlere hikâye edeceğim. Şöyle ki:

Şu iki-üç aydır pek yalnız kaldım. Bazan onbeş-yirmi günde bir defa misafir yanımda bulunur. Sair vakitlerde yalnızım. Hem yirmi güne yakındır, dağcılar yakınımda yok, dağıldılar...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11

İşte gece vakti, şu garibane dağlarda; sessiz, sadasız, yalnız ağaçların hazîne hemhemeleri içinde kendimi birbiri içinde beş muhtelif renkli gurbetlerde gördüm.

Birincisi: İhtiyarlık sırrıyla, hemen ekseriyet-i mutlaka ile, akran ve ahababım ve akaribimden yalnız ve garib kaldım. Onlar beni bırakıp âlem-i berzaha gittiklerinden neş'et eden hazîn bir gurbeti hissettim. İşte şu gurbet içinde ayrı diğer bir daire-i gurbet açıldı. O da geçen bahar gibi alâkadar olduğum ekser mevcudat beni bırakıp gittiklerinden hasıl olan fir

sh: » (M: 25)

katli bir gurbeti hissettim. Ve şu gurbet içinde bir daire-i gurbet daha açıldı ki, vatanımdan ve akaribimden ayrı düşüp, yalnız kaldığımdan tevellüd eden firkatli bir gurbeti hissettim. Ve şu gurbet içinde, gecenin ve dağların garibane vaziyeti bana rikkatli bir gurbeti daha hissettirdi. Ve şu gurbetten dahi, şu fâni misafirhaneden ebed-ül âbâd tarafına harekete âmâde olan ruhumu fevkalâde bir gurbette gördüm. Birden Fesübhanallah dedim; bu gurbetlere ve karanlıklara nasıl dayanılır düşündüm. Kalbim feryad ile dedi:

Yâ Rab! Garîbem, bîkesem, zaîfem, nâtüvanem, alîlem, âcizem, ihtiyarem.

Bî-ihyarem, el'aman gûyem, afv cûyem, meded hâhem zidergâhet îlâhî!

Birden nur-u îman, feyz-i Kur'an, lütf-u Rahman imdadıma yetiştiler. O beş karanlıklı gurbetleri, beş nuranî ünsiyet dairelerine çevirdiler. Lisanım

0000000000 00000000 000000 0000000000 **söyledi, Kalbim** 000000 00000000000 000000
 0000000000 000000 000000 000000000000 000000000 0000 000000 000000 000 000000 000000000
 00000000000

Aklım dahi ızdırabından ve dehşetinden feryad eden nefsim'e hitaben dedi:

Birak bîçare feryâdı, belâdan kıl tevekkül. Zira feryâd; belâ-ender hatâ-ender belâdır bil.

6. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11

Belâ vereni buldunsa eğer; safâ-ender, vefâ-ender, atâ-ender belâdır bil.

Mâdem öyle, bırak şekvayı şükret, çün belâbil, demâ keyfinden güler hep gül mül.

Ger bulmazsan, bütün dünya cefâ-ender, fenâ-ender, hebâ-ender belâdır bil.

Cihan dolu belâ başında varken, ne bağırırsın küçücük bir belâdan gel tevekkül kıl.

Tevekkül ile belâ yüzünde gül, tâ o da gülsün; o güldükçe küçülür, eder tebeddül.

Hem üstadlarımdan Mevlâna Celâleddin'in nefsine dediği gibi dedim:

□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□

□□□□□ □□□□□□□□□□ □ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□□□

6. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11

sh: » (M: 26)

O vakit nefsim dahi: "Evet evet.. acz ve tevekkül ile, fakr ve iltica ile nur kapısı açılır, zulmetler dağılır. "Elhamdülillahi alâ nur-il îman ve-l İslâm" dedi. Meşhur Hikem-i Atâiye'nin şu fıkrası:

□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□

Yani: "Cenâb-ı Hakk'ı bulan, neyi kaybeder? Ve Onu kaybeden, neyi kazanır?"

Yani: "Onu bulan herşey'i bulur; Onu bulmayan hiçbir şey bulmaz, bulsa da başına bela bulur." ne derece âlî bir hakikat olduğunu gördüm ve □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ hadîsinin sırrını anladım, şükrettim.

İşte kardeşlerim, karanlıklı bu gurbetler, çendan nur-u îmanla nurlandılar; fakat yine bende bir derece hükümlerini icra ettiler ve şöyle bir düşünceyi verdiler: "Mâdem ben garibim ve gurbetteyim ve gurbete gideceğim; acaba şu misafirhanedeki vazifem bitmiş midir? Tâ ki sizleri ve Sözler'i tevkil etsem ve bütün bütün alâkamı kessem." fikri hatırıma geldi. Onun için sizden sormuştum ki: "Acaba yazılan Sözler kâfi midir, noksanı var mı? Yani: Vazifem bitmiş midir? Tâ ki rahat-ı kalble kendimi nurlu, zevkli hakikî bir gurbete atıp, dünyayı unutup, Mevlâna Celaleddin'in dediği gibi

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

6. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 09:11

deyip, ulvî bir gurbeti arayabilir miyim?" diye sizi o sualler ile tasdi' etmiştim.

□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

Said Nursî